

TALOUSARVIOALOITE 671/2002 vp

Työttömyyskassojen valtionosuuteen ehdotetun määrärahan vähentäminen

Eduskunnalle

Työttömyydestä valtiontaloudelle aiheutuvien kustannusten on arvioitu kokonaisuudessaan olevan 5—10 miljardia euroa. Kansainvälisesti vertailtuna pitkäkestoinen ansioon suhteutettu työttömyysturva on yksilön kannalta passivoiva. Yhdessä tuloista riippuvaisten erien, kuten asumistuen ja päivähoitomaksujen, kanssa työttömyys on liian usein erityisesti perheiden kohdalla edullisin vaihtoehto. VATT:n arvion mukaan Suomessa on tuloloukussa kaikkiaan 35 000—45 000 kotitaloutta. Kannustinloukku heikentää työttömän motivaatiota hakeutua työhön ja pahimmillaan muodostaa jopa esteen työn vastaanottamiselle. Pitkään jatkunut korkea työttömyys ja odotettavissa oleva työttömyyden kasvu edellyttävät, että eduskunta toteuttaa työhön kannustavia ja kansalaisten vastuullista toimintaa tukevia uudistuksia.

Tämän vuoksi on tarkoituksenmukaista pyrkiä alentamaan ansioon sidotun työttömyystur-

van kestoa monivuotisella ratkaisulla asteittain. Tavoitteena on kolmen vuoden siirtymäajan jälkeen kuuden kuukauden enimmäiskesto alle 40-vuotiailla ja vuoden enimmäiskesto alle 57-vuotiailla työnhakijoilla. Tämän esityksen mukaan valtion vuoden 2003 budjetissa siirrytään jo 500 päivän ansioturvasta n. 380 päivän ansioturvaan. Ansioon sidotun työttömyysturvan keston lyhentäminen on osana kokonaisratkaisua, jolla puretaan suomalaista työnteonestejärjestelmää.

Edellä olevan perusteella ehdotan kunnioittaen,

että eduskunta vähentää valtion vuoden 2003 talousarvion momentilta 33.17.50 50 000 000 euroa työttömyyskassojen valtionosuuteen ehdotetusta määrärahasta.

Helsingissä 1 päivänä lokakuuta 2002

Kyösti Karjula /kesk